

Maranatha Mare

november 2023

Jaargang 50 No 10

Vaders Winkeltje

In dat kleine winkeltje
twee versleten treetjes dalen
en voor een bedroefde ziel
eventjes wat liefde halen.

't Winkeltje staat overvol,
er is echt een ruime keuze.
Om te vinden wat je zoekt
kun je rustig volop neuzen.

Kijk, hier is een vak met troost
en daarnaast ligt mededogen,
onsjes warmte en begrip
zijn al keurig afgewogen.

Vader zegt: "Je neemt maar mee
zoveel als je nog kunt tillen,
om bij velen een verdriet
met je handen vol te stillen.

In dat kleine winkeltje
loop ik volgepakt naar boven,
blij dat ik nog kinderlijk
en vertrouwend kan geloven.

Kijk ik nog eens achterom,
langzaamaan de straat uitlopend,
zie ik nog dat grote bord:
Ik ben dag en nacht geopend!

*Schrijver: **Frits Deubel**, 3 juni 2004*

<https://www.gedichten.nl/nedermap/hartenkreten/hartenkreet/67721.html>

Gedenken wij ...

Het is de maand november – de maand van de doden. In deze maand gedenkt een groot deel van de Christelijke wereld degenen die gestorven zijn.

Vanaf de 4e eeuw waren er feesten waar de Christen martelaren, de heiligen, herdacht werden. In de 9e eeuw begonnen sommige kerken in Brittanje om *All Saints' Day*, ook bekend als *All Hallows' Day* of *Hallowmas* te vieren om gestorven heiligen, bekend of onbekend, op 1 november te gedenken. Op de volgende dag, 2 november, was het Allerzielen. Dan kwamen de mensen bij elkaar om alle overleden te herdenken. Paus Gregorius IV breidde dit uit tot de hele Roomse Kerk.

Protestantse kerken vieren geen heiligen, maar de overleden geliefden worden wel herdacht. Vandaag de dag vieren de Rooms-Katolieke Kerk en Protestantse kerken dit feest meestal aan het begin van november.

In Mexico word de Dag van de Doden (*Día de los Muertos*) ook traditioneel op 1 en 2 november gevierd. Daar is het een vrolijke eerder dan een plechtige viering. Over de oorsprong daarvan zijn de geleerden het niet eens. Sommigen vinden dat dit een mengeling is van Europese Christelijke tradities en inheemse Aztec invloeden.

Mensen komen samen om gestorven geliefden te vieren. Ze vertellen anekdotes en grappige gebeurtenissen uit het leven van de overledenen. Ze bouwen een huisaltaar met goudbloemen, foto's en de favoriete gerechten van de overledene. Ze geven ook geschenken aan elkaar, de levenden, en eten gezellig samen. Dan dragen ze luchthartige verzen over elkaar voor. Bij ons in de Maranatha kerk is de viering van Allerheiligen niet helemaal zo vrolijk en luchthartig, maar ook niet echt somber. Onze viering is ook niet aan het begin van november, maar tegen het einde van de maand. Het gebruik in de gemeente is dat de overledenen van het afgelopen jaar herdacht worden op de laatste zondag van het kerkelijke jaar voordat de Adventstijd begint. Dit is meestal op de laatste zondag van november. Eerst steken familieleden een kaars aan voor degenen die het afgelopen jaar gestorven zijn. Dit jaar gedenken we met liefde en dankbaarheid 3 bijzondere vrouwen die heel veel deden in en voor de gemeente en die altijd een speciale plaats zullen hebben in onze harten: Ina Pol, Sietske Reinten en Ina Tanzer.

Daarna komen de rest van de tegenwoordige gemeenteleden om kaarsen aan te steken voor gestorven geliefden die steeds leven in hun gedachte en herinnering. Dit is een gelegenheid van één zijn en ons één voelen met

wat de Brief aan de Hebreëën noemt “de menigte van geloofsgetuigen die ons omringen”.

De vele aangestoken kaarsjes zien er prachtig uit – vrolijk zelfs. De sfeer is niet somber, maar dankbaar. Gedenken wij dankbaar ... In de maand november gedenken wij dankbaar de levens van hen die ons zijn voorgegaan.

Yolanda Dreyer

Gemeentenieuws

Jannie Herholdt ligt in ICU in met longontsteking, wij dragen Jannie en Hilda en familie op in gedachten en gebeden.

Wij denken steeds aan onze geliefde gemeenteleden die tobben met gezondheid en kwaliteit van leven: George Mijne, Marjan van Zee, Richard en Linda Steinmann en Janny van den Eijkel.

Op zondag 15 oktober was er een korte gemeentevergadering om de audit verslag van onze financiële staten goed te keuren. Zoals altijd bedanken wij Marco voor zijn accurate bijhouden van onze financiën, het audit verslag is hier getuigen van.

Yvonne de Koster mocht op 24 oktober haar 80ste verjaardag vieren. Hier staat ze op de foto met haar dochter Jennifer Bianchi en kleinkinderen Marco Bianchi en Gina Bianchi.

Van de Diaconie

Anafi heeft vier kleinkinderen en Priscilla heeft er één. Ze wonen in een landelijk dorpje in Zimbabwe en hebben niet veel. Voor een gemeenteproject willen we elk van deze kinderen met Kerstmis een Zorgpakket geven, met daarin speelgoed dat bij de leeftijd past, wat snoepjes en schrijfwaren voor school. Als je mee wilt doen, geef dan je naam door aan Joke en geef aan wat je wilt geven.

Leeftijden van de kleinkinderen:

- Meisje 13 jaar
- Meisje 11 jaar
- Jongen 6 jaar
- Meisje 3 jaar
- Jongen 2 jaar

Elke hulp/donatie wordt gewaardeerd. Geef uw bijdrage uiterlijk zondag 26 november aan Joke, dan maken wij samen begin december de pakketjes op bij koffie zondag.

Joke de Jong

Ina de Ruiter Tanzer

8 mei 1938 - 2 oktober 2023

Beste familie en vrienden,

Ons moeder, onze wereld reiziger is maandag 2 oktober overleden, zij is 85 geworden.

Zij heeft een vol, actief leven gehad en tot november 2022 nog gereisd. Zij heeft in maart gehoord dat zij kanker had, chemo heeft niet mogen baten.

Twee weken geleden kreeg zij een zware infectie en moest opgenomen worden in het ziekenhuis. Haar gezondheid ging daarna snel achteruit. De laatste dagen waren zwaar want geestelijk was zij klaar voor de dood maar haar lichaam was nog te sterk.

Wij hebben gelukkig heel veel mooie herinneringen aan een sterkte, stoere, trotse en eigengereide moeder dat verzacht ons verdriet. Wij hebben de laatste dagen veel lieve berichtjes van onze vrienden ontvangen alsook van mams vrienden, kennissen, burens - dat zijn er heel veel. Dat doet ons goed. Linda, Arnold, Emil en Deon

De herdenkingsdienst vond plaats op 11 oktober 2023 om 10.30 uur met Ds. Yolanda Dreyer.

Huldeblijk van Deon

Soms groei je op in een familie en dan denk je dat je je familie al goed kent. En soms krijg je een mooi nieuwe blik op je moeder die je al 50 jaar kent. De laatste weken, hoe zwaar het voor mijn moeder was, voor ons als familie, was er iets moois waar te nemen. Mijn moeder was erg geliefd, er kwamen veel bezoekers naar het ziekenhuis zijn. Alle burens kwamen langs om te laten weten hoe veel ze Ina zullen missen. De vele mailtjes en de telefoontjes die we hebben ontvangen de laatste weken, verwarmt onze ziel om dit te ervaren. Fijn.

Ina was iemand van baie verhare. Sy het dit lekker gevind om te gesels en te kuier. Sy het geweet wie verjaar wanneer, en wie is met wie getroud.

Hoeveel kinders is daar. Maar elke dag is daar een verhaal wat sy met almal wil deel. Oor die foon, bij die oprytaan, hier bij die kerk. Oral. In die ou dae het sy vir allemaal geskryf ... met die airmail. En die laatste jare met e-pos.

When we asked the grandkids... who was ouma:

- Everybody gets equal attention
- She was ahead of her time – a trail blazer
- She was tenacious (in fact, even in the hospital, the very kind nurses were saying ‘your mother, eish, that one is a strong one’)
- She was a saver for later and she was generous
- She had a constant sense of adventure for exploring the world, she especially looooooved her cruises
- What you see is what you get
- Little Victoria can tell ‘Ze houdt heel veel van dieren (kikkers)’
- Bella would agree ‘Ouma had a love for nature and her gardens’
- Harvey ‘She rocks’

Maar we kennen vooral Ina als wereld reiziger. Je zou bijna kunnen zeggen... waar is ze niet geweest. Tot November is ze nog op pad geweest... ze is bij haar geliefde Venetië geweest. Helaas niet erin voor een allerlaatste keer... ze heeft ook haar aller laatste cruise gemist. Pure pech en hop pakte ze een vliegtuig weer naar huis. We zijn wel de tel kwijt hoe vaak mijn ouders op een cruise zijn geweest. En ook al nadat Rainer is overleden... dan ging ze maar ieder jaar (als het kon).

We weten dat ze een vol, actief leven heeft gehad.

Vlijt zat er al vroeg in - in haar basisschool rapport had ze alleen maar 9's. Hier in de kerk was ze altijd actief. Als er een bazaar was... wie deed de boekhouding? Vlijt is bij ons als kinderen ook met de papelepel ingegoten. Grasmaaien, zwembad schoonmaken, afwassen, koken, mee helpen in de

tuin, ga zo maar door. En samen hebben mijn ouders 4 ijverige, respectvolle, avontuurlijke kinderen opgevoed... ook hebben we alle 4 haar eigengereidheid via de genen meegekregen.

Onze moeder was onafhankelijk, sterkte, stoer, trots en eigengereid.

We also knew Ina for her life pleasures. Her garden - in Kibler Park, in Helderkruijn were her true life's works. Some of her will know her visits to your gardens and leaving with cuttings to bring back to her garden. Some of the flowers here - kindly assembled by Emmy - are from her garden. She enjoyed knitting, doing embroidery, in the good old seventies Macramé. And let's not forget her collections: penguins, vintage irons, birds, carpenter's planes. She was a collector of collections.

En zij was ook gastvrij. Velen van jullie zijn bij ons thuis geweest... met mooi weer in een kring in de tuin. En kwam er iemand uit Nederland of Oostenrijk of elders naar Zuid-Afrika... niet alleen zouden ze een tijd bij ons logeren, mijn ouders verzorgden ook nog eens rondleidend trip door Zuid-Afrika. Zij liet het ook niet na, als zij in de buurt was om even hallo te zeggen...

Ek glo dat ons allemaal Ina op ons eie speciale manier sal mis.

I believe we will all miss Ina in our own special manner.

Huldeblijk en bedankingen van Arnold

Onze zus, schoonzuster, moeder, oma, mother-in-law, aunt, cousin, nicht, vriendin, buurvrouw, gemeente lid, oud collega, travel companion en wereldreiziger is op 2 oktober 2023 overleden.

Willemina, Josephina, Helina, Katarina, Gerzina, Polina, Florina.

The actual 7 names Ina wanted to be called are lost in the annals of time...

In onze kindertijd, als de Goede Sint kwam, en Mama haar donkere chocolade letter "I" kreeg, vertelde zij het verhaal van haar gewenste 7 namen. The "I" was smaller than the "W" and the "H" of her sisters. We siblings all have two names because mom was only given a 3-letter name: INA. But mom did not need one of the 7 names: INA was enough.

Wij weten dit omdat wij de afgelopen week, veel telefoontjes, berichtjes op WhatsApp en e-mails hebben ontvangen.

From across the globe, phone calls, messages of love, condolences and support have reached us – too many for us to read out today. Viele dank fur alle nachrichten, dat tut uns gut. Vanavond gaan wij als familie met z'n allen rustig doorlezen.

As a family we have many people to thank for their support – not just in the last months and weeks as mom got sick. Maar ook vanaf de tijd dat onze Papa is overleden.

Aan die gemeenskap van Falcon Crest – ma se geliefde huis – ons is verskriklik dankbaar vir die liefde en sorg wat julle aan Ina getoon het, veral oom Chris. Chris, jy het altyd vir Ma reggestaan, nie net in die laaste jaar nie, maar vandat Pa en Ma daar ingetrek het. Ons kan nie genoeg vir Chris en Lynette dankie sê nie! The love and support for Mom in this complex has been phenomenal and we appreciate everything that you all have done for mom.

Jaco en Jaunita: baie dankie vir julle vriendskap en liefde vir Ma. Wat begin het as 'n besigheids relasie het vir almal gegroei tot 'n vriendskap. Ma het altyd met baie lof oor Jaco gepraat en ons as kinders wil net dankie sê vir jou geduld, tyd en vriendskap vir Ma.

Ellen en Ferry, no words can describe how much we love and appreciate everything you did for Ina. Over de afgelopen jaren, waren jullie een telefoontje weg, altijd helpen met advies, regelingen, bezoeken aan het ziekenhuis en zamen proberen mams te overtuigen dat ze moest verhuizen. The last mission was to get mom to move out of her house, is one in which we all failed..... Good for Ina, in hindsight I am pleased. Ellen and Ferry we owe you an enormous gratitude of debt.

Yolanda, thank you for the wonderful service, not only today for Ina, maar ook alles wat jij voor deze Nederlandssprekende gemeente betekent. Mams sprak heel vaak over de kerkdienst en over de wel en wee van de krimpemde gemeente. Bedankt ook voor het ziekenhuis bezoek, mams stelde dat zeer op prijs.

Lieve Emmy, merci! Jou sterkte en liefdevoll praktische hulp met mams de afgelopen weken is overgetelijk. Thank you also for helping us with the flowers – mom would have loved them.

Rosalinda - a beacon of light and smiles in grave times. Thank you!

To our partners, who over time have learned to dance with the idiosyncrasies of the Tanzer family that you married into : er zijn misschien dagen geweest dat je dacht: waarom ben ik in deze familie getrouwd, maar ik weet dat wij de juiste mensen gekozen hebben, dat is de afgelopen maanden duidelijk geworden.

Isabella, Juliet, Harvey, Sam and Victoria – thank you being you, continue to be just that. May your memories of Oma be a blessing.

On a personal note – to my other family – Adi, Michael and the wonderful Maria, thank you for looking after me with such love and care when I have come up to Joburg for many weeks over the last year.

Ruth, thank you for playing the organ so beautifully, it will have pleased Ina. To anyone who I have not mentioned, your care, support and contribution have not gone unnoticed or forgotten. Dank je wel!

Iedereen die zich online bij deze dienst heeft aangesloten, bedankt voor het eren van Ina.

Of course to all of you who have come here today: “**Zichrona Livracha**”.

Anna Alberta van Dommelen - van Roon

* 17 augustus 1932 † 19 oktober 2023

Ans van Dommelen, de moeder van Anja Smit en oma van Justin, Leoni en Tanya is donderdag 19 oktober in Nederland overleden. Zij was 91 jaar oud geworden. De gedenkdienst vond plaats op 26 oktober in Rotterdam.

Onze gedachten en gebeden gaan uit naar Anja en kinderen en kleinkinderen.

Haar kleindochter Leoni van Wyk schreef de volgende over haar oma:

And so, your time has come. What a phenomenal, strong, kind and loving woman you were. It was such an honour having you as my Grandmother. Thank you for all your wonderful stories, these are stories I can now proudly share with my own children. Your stories about WW2 and all your family had to endure during those trying times when you were just a little girl, you only spoke of this with understanding, never hate. Moving from the Netherlands to South Africa (a whole new world you have never seen before) and having to try and fit in and make your new life away from your family. It was trying for you and Opa. Learning a new language by only reading books and magazines and trying to make friends. You seemed to navigate your way through a different kind of living by joining a church and singing in the choir and making the most of where you were while still missing everyone left behind in the the Netherlands. I always thoroughly enjoyed spending special time with you going to the movies, out for lunch, shopping and always helping out at bazaars and serving people. We can all learn so much from you. Thank you for your patience, love and all the laughter we shared together. Dance freely Oma, as that was your one last wish.

Zalig Halloween

Op 31 oktober viert een groot gedeelte van de rest van Westerse wereld het feest van Halloween. Lekker griezelen met zijn allen. Lekker naar een Amerikaanse film kijken waar kinderen trick or treating langs de deuren van de huizen gaan. Of beter nog, je eigen huis versieren met heksen, skeletten, spinnen en vampiers. Er zijn ook speciale Halloween Parties, waar je – uiteraard geheel in stijl verkleed – kunt dansen op Dans Macabre of de Carmina Burana, compleet met spookgeluiden en discobeat.

Niet iedereen is even cool met dit volksfeest. Dat kan biografische redenen hebben: als je rouwt om een dierbare, is een al te lichtzinnige omgang met de dood wat veel gevraagd. En veel gelovigen vinden al dat geflikfloo met dood, duivels en demonen principieel maar niets. Je mag de kwade macht niet uitdagen, de duivel en zijn trawanten zijn immers machtig en onder ons. En mocht u denken dat de duivel niet meer bestaat, zo waarschuwen zij elkaar en hun kinderen, dat is precies zijn grootste truc. Zo hebben sommige christenen meer respect en ontzag voor de duivel dan de meest trouwe aanhangers van de Satanskerk.

Maar wat als we dit feest nou eens in de context plaatsen waarin het van oorsprong thuis hoort, namelijk de rooms-katholieke feestkalender en uiteindelijk de Bijbel? Halloween wordt op 31 oktober gevierd als de virgile, de ‘vooravond’ van het rooms-katholieke hoogfeest van Allerheiligen. Sommige feesten zijn zo chic dat roomsen er de avond van tevoren al aan beginnen. Denk aan 5 december, Pakjesavond, op de vooravond van de feestdag van Sint-Nicolaas op 6 december. Allerheiligen zelf heeft dan ook weer een eigen feestmaatje, Allerzielen op 2 november. Op die dag herdenken de rooms-katholieken de gestorvenen, speciaal van het afgelopen jaar. Veel niet-christenen kennen deze dag waarschijnlijk beter via de Mexicaanse Dag van de Doden (Dia de Muertos), dat gepaard gaat met kleurrijk en vrolijk gedecoreerde skeletten, doodshoofden en duiveltjes.

Het geheel doet me denken aan een middeleeuws ritueel, dat waarschijnlijk ergens in Beieren is ontstaan – het zijn echte schuddebuikjes daar – om tijdens Eerste of Tweede Paasdag den duivel eens flink uit te lachen. Meneer pastoor daalde af van zijn preekstoel om tussen de gelovigen staand enige dodelijke

dijenkleters te verkopen. Een beetje zoals de gemiddelde Brabantse of Limburgse pastoor doet tijdens de Carnavalsmis (overigens ook een feest waar de dood flink belachelijk gemaakt wordt). Deze Ridens Paschalis, 'Paaslach', symboliseert de overwinning van Christus op de dood: Hij die aan het kruis bespot werd tot de dood aan toe, lacht nu zelf de dood en zijn trawanten uit. De Ridens Paschalis nodigt de gelovigen uit hetzelfde te doen.

Eigenlijk is Paulus met dat hele spul begonnen, dat lachen-tegen-de-dood. Aan de gelovigen van Korinte schrijft hij de later zo beroemd geworden woorden: 'Dood, waar is je overwinning? Dood waar is je angel?' (1 Korintiërs 15:55) Als Christus de dood heeft overwonnen, waarom zouden wij daar ons dan nog zo druk over maken? Wie geen uitzicht op de eeuwigheid heeft, vreest de dood als het afschrikwekkend vacuüm dat elke individualiteit definitief in het niets laat verdwijnen. De horror vacui is typisch voor onze wereldtijd. Maar wie gelooft dat de dood overwonnen is, kan die angst weglachen. Het is wat Herman Finkers zegt in zijn show Na de pauze. De dood is je laatste minnaar, de laatste met wie je het bed zult delen. Hij is gevoelig en teatraal en houdt van het schone meer dan van het lelijke. Soms kan hij zich niet inhouden en neemt een bijzonder mooi of jong mens veel te vroeg mee. Maar haat hem niet, hij kan er ook niets aan doen. Dans met hem je laatste dans, dan wordt elke dag van je leven een feest.

Dat is wat er met Halloween gebeurt, tenminste als je er met gelovige ogen naar durft te kijken. We lachen de dood uit, omdat-ie geen macht meer over ons heeft. We herdenken de Grote Heiligen, die ons in deze Ridens Paschalis zijn voorgegaan en nu al aan de eeuwige Carnavalsdis zitten, waar de Koning der Dwazen hen met een narrenkap kroont. En we herdenken onze Kleine Heiligen, onze dierbaren die dit afgelopen jaar die dans met de dood zijn aangegaan. Voor hen steken we kaarsen op. Voor hen zingen we onze liederen. En voor Hem, die de dood heeft verslagen.

Zalig Halloween gewenst.

Dr. Frank G. Bosman

Cultuurtheoloog en verbonden aan het Tilburg Cobbenhagen Center
<https://www.debijbel.nl/berichten/zalig-halloween>

Af en toe wat spijkers halen is hier een investering in je zelfvertrouwen

Baby Simon en ik gaan naar de Obramat, een bouwmarkt. Er zijn nog een paar klusjes in huis die ik mooi kan doen voordat mijn studie begint. In de douche moet ik de beschimmelde kit wegkrabben en daarna nieuwe aanbrengen, er moeten nog wat gordijnen opgehangen worden en ik heb bedacht dat ik een stoeltje ga opknappen.

Vanaf de rondweg gezien is de bouwmarkt een enorm gebouw. De parkeerplaats staat vol met klusbussen die door hun assen heen lijken te zakken vanwege de zware lading. Gewone personenauto's zie ik nauwelijks. Aan de outfits van de bezoekers te zien, komen hier alleen maar professionals. Ongetwijfeld zitten ze midden in een klus en halen ze ontbrekende materialen.

Ik kwam in Nederland ook weleens bij de bouwmarkt en ik weet best het verschil tussen een spijker en een schroef, maar hier voel ik me toch ineens een echte kantoormiep. Ik stap toch maar uit en haal de buggy uit de achterbak. Verbaasde blikken. Bouwvakkers blijven even kijken wie het in haar hoofd haalt hier een baby mee naartoe te nemen.

Er zijn geen gewone winkelwagentjes, alleen van die platbodems waar je makkelijk een houtskeletwoning op kwijt kunt. Maar zo veel ga ik hier niet kopen. Eenmaal binnen heb ik toch geluk: er is een winkelmandje. Het pand blijkt een imposante hal van wel vijftien meter hoog vol met bouwmaterialen. Nee, hier geen verchroomde wc-borstels en gordijnen uit de VT Wonen-collectie. Geen kleurtjes, sanitair en tuinmeubels. Hier kom je voor betonboren, staal, plaatwerk, leidingen, hout en impregneer.

Ik ga eerst op zoek naar kit en sta even later voor een schap met wel vijftig soorten. Ik denk dat ik de juiste gevonden heb, maar check nog even op de verpakking of het ook voor marmer is. Inmiddels staan er vijf mannen om de buggy heen te knipogen naar Simon en te filosoferen dat hij later vast heel handig wordt als hij als baby al in een bouwmarkt komt. Ik vraag waar ik de spuitmond voor de kit kan krijgen en vijf mannen vertellen me: "Mi amor (liefste), die krijg je na betaling bij de kassa."

Ik loop verder langs de cirkelzagen en het plaatmateriaal richting de schroeven. Simon zwaait terug naar de mannen die hem kushandjes toewerpen. We halen wat hollewandpluggen, waarbij de verkoper mij er meteen een cursus monteren bij geeft, want: "Señorita (meisje), je hebt echt de verkeerde gekozen." Ondertussen staan zijn collega's gekke bekken naar de gordis (dikkertje) te trekken.

Een plamuurmes, wat schuurpapier, een kilo schroeven en wat spijkers verder gaan we naar de kassa. Daar kom ik de eerste vrouw in deze winkel tegen. “Ah liefje, neem jij deze kassa maar”, zegt ze tegen me. Er is alleen een zelfscan, en nadat ik alles netjes heb afgerekend, wil ik graag het spuitmondje voor de kit. Ik vraag: “Mevrouw, mag ik wat vragen?” Ze is nog even bezig en antwoordt: “Even geduld, mooie dame.” Daarna krijg ik het spuitkopje en noemt ze me nog een keer schatje. Met een tas vol spullen en het idee dat ik de mooiste vrouw op aarde ben, zet ik het dikkertje in de auto. Af en toe wat spijkers halen, of je ze nou gaat gebruiken of niet, is hier een investering in je zelfvertrouwen.

Blog van Erika Kommers

Erika Kommers (40) is getrouwd met Machiel (39) en moeder van Olivia (13), Laurens (9) en baby Simon. Afgelopen zomer verhuisde het gezin naar Madrid. Erika deelt hier wekelijks haar belevenissen onder de Spaanse zon. <https://www.eo.nl/artikel/af-en-toe-wat-spijkers-halen-s-hier-een-investering-in-je-zelfvertrouwen>

Dienstrooster november 2023			
	zondag 5 nov	zondag 12 nov	zondag 19 nov
1	Eddie de Jong	Emmy Reinten	Geen eredienst
Bloemen	Joke de Jong	Emmy Reinten	
Koffie		Priscilla Ndlovu	
Trakteren		Yvonne de Koster	
	zondag 26 nov		
1	Frouk Smal		
Bloemen	Peggy Mijne		

Verjaardagen november 2023		
woensdag 1 nov	Diana Kruger	082 802 5403
maandag 6 nov	Elma van der Kuil	083 441 0392
zondag 12 nov	Anastasia Griesel	078 503 2142
zondag 12 nov	Blake Griesel	078 503 2142
maandag 20 nov	Rob Calmer	
zondag 26 nov	Richard Steinmann	082 782 7151

Agenda november 2023		
zondag 5 nov	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 7 nov	9:00-13:00	Kerkkantoor
zondag 12 nov	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer Koffiedrinken
dinsdag 14 nov	9:00-13:00	Kerkkantoor
zondag 19 nov	GEEN	EREDIENST
dinsdag 21 nov	9:00-13:00	Kerkkantoor
zondag 26 nov Eeuwigheids- of Gedachteniszondag	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer Aansteken van kaarsen
dinsdag 28 nov	9:00-13:00	Kerkkantoor

Eeuwigheids- of Gedachteniszondag : Behoeftte aan gedenken

Laatste zondag van her kerkelijk jaar, wij gedenken de gemeenteleden die in het afgelopen kerkelijk jaar zijn overleden, en daarna ook alle geliefden die in de afgelopen jaren zijn overleden.

De adventstijd begint de vierde zondag voor Kerstmis, in 2023 is dit op de volgende vier zondagen:

- Eerste advent: zondag 03 december 2023
- Tweede advent: zondag 10 december 2023
- Derde advent: zondag 17 december 2023
- Vierde advent zondag 24 december 2023

MARANATHA KERK	
Webadres	http://www.nlgemeente.co.za
Facebook	http://tinyurl.com/FBMaranatha
Straatadres	Sherborneweg 3, PARKTOWN
Postadres	Nederlandssprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 012 348 9850 / 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za
Kerkkantoor Dinsdag ochtend 09h00 – 13h00	Joke de Jong 072 443 3535 nlgemeente@mweb.co.za
Bank Details	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 316872 Branch: Nedbank Fox Street, Code 190805 Code 198765 for online payments
Scriba Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 011 478 1082 / 083 626 3272 evdkuil@gmail.com
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Ferry van der Kuil 011 478 1082 estruct@iafrica.com
Organist	Johan van Staden 082 928 5874 jvstaden@protonmail.com